

Uczczono pamięć ofiar KL Auschwitz w 80 rocznicę pierwszego transportu Polaków do niemieckiego nazistowskiego obozu

2020-06-12 13:36:36

Dnia 17 stycznia 1945r. niemiecka administracja obozowa uciekając przed zbliżającymi się wojskami radzieckimi, zarządziła ewakuację więźniów obozów koncentracyjnych. Celem ewakuacji było wykorzystanie skazanych w obozach pracy przymusowej na terenie III Rzeszy.

Ewakuacja objęła 56 tysięcy więźniów obozu Auschwitz-Birkenau. Przemarsz na liczącej ponad 60km trasie Oświęcim-Wodzisław zwany „Marszem Śmierci” należy do największych i najtragiczniejszych wydarzeń tego typu na ziemiach polskich.

W wyniku mrozów, brutalności Niemców, nieprzygotowania oraz skrajnego wycieńczenia fizycznego, śmiertelność wśród uczestników marszu była bardzo wysoka. Na trasie naliczono około 600 ciał, ponadto powszechne były masowe egzekucje oraz karanie śmiercią za jakiegokolwiek odstępstwa od narzuconych przez Niemców norm. W samym tylko Rybniku zamordowano około 800 osób.

Więźniowie dotarli do Wodzisławia pomiędzy 19 a 22 stycznia. Większość z nich skierowano w rejony Moraw i Austrii, a najwięcej do obozu Mauthausen-Gusen. Bilans tych tragicznych wydarzeń to śmierć około 15 000 więźniów. Na terenie województwa śląskiego w ponad 20 miejscowościach znajdują się miejsca pamięci związane z martyrologią ludzkości w czasie II wojny światowej.

Jednym z takich miejsc jest teren położony przy ul. Leśników, gdzie zlokalizowany jest obelisk w miejscu bramy wjazdowej do podoboju KL Auschwitz-Birkenau.

Jak wynika z niewielu zachowanych w archiwum oświęcimskim dokumentów, podobóz powstał jesienią 1942 r., a pierwsi więźniowie zostali przywiezieni w to miejsce końcem listopada albo początkiem grudnia. Na terenie obozu znajdowały się trzy baraki - dwa dla więźniów a jeden przeznaczony dla esesmanów. Teren obozu był ogrodzony drutem kolczastym pod napięciem. Początkowo w podobozie tym przebywało 60 więźniów, stopniowo ich liczba wzrosła do 156. Więźniami byli głównie Żydzi z różnych krajów okupowanej Europy, a oprócz nich Polacy, Niemcy i Rosjanie. Starszym obozu w podobozie Kobiór, a więc najważniejszym w więźniarskiej hierarchii więźniem, został wybrany przez esesmanów Alfred van Hofe.

Najliczniejszą grupę roboczą stanowili w podobozie Kobiór więźniowie zatrudnieni w komandzie zajmującym się wyrębem lasu i wstępną obróbką pni. Pnie te były wysyłane do pobliskich tartaków, natomiast pozostałe odpadki drewna oraz gałęzie przewożono do obozu KL Auschwitz II-Birkenau, gdzie wykorzystywano je jako opał w dołach spaleniskowych, w których palono zwłoki ofiar masowej zagłady. Inną pracą, przy jakiej zatrudnieni byli więźniowie z podobozu Kobiór, było usuwanie drzew powalonych przez mrozy i wiatry. Przez pewien czas około 20 więźniów z tego podobozu zatrudniono przy rozbiórce pobliskich domów i zabudowań gospodarczych. Uzyskiwano w ten sposób materiał budowlany (głównie cegły) na inne budowy realizowane przez obóz.

Żałoga SS w podobozie Kobiór liczyła około 20 esesmanów, a funkcję Lagerführera (kierownik obozu) pełnił SS-Unterscharführer Franz Baumgartner. Esesmani ci nadzorowali pracę więźniów, którzy byli zatrudnieni przy wyżej opisanych czynnościach przez 6 dni w tygodniu. W niedziele więźniowie mieli czas na mycie pod prysznicami, łatanie odzieży i czyszczenie jej z wszy, a także przeprowadzali prace porządkowe w kwaterach więźniarskich.

Od maja 1943 roku stopniowo zmniejszała się liczba więźniów przebywających w podobozie w Kobiórze. W sierpniu 1943 więźniowie zostali przetransportowani do innych obozów, a ich miejsce zajęli jeńcy angielscy, zatrudnieni w tutejszym tartaku. Bilans tego podobozu to co najmniej 21 ofiar, przyczyną ich śmierci było wyczerpanie, głód bądź zastrzelenie przez esesmanów. Po zakończeniu wojny miejsce to wykorzystane było przez władze komunistyczne w celu czasowego przetrzymywania mieszkańców z terenu powiatu pszczyńskiego, przeznaczonych do deportacji ze Śląska na teren Niemiec.

Dla uczczenia pamięci ofiar KL Auschwitz w 80 rocznicę pierwszego transportu Polaków do niemieckiego nazistowskiego obozu, który miał miejsce w dniu 14 czerwca 1940 roku, w piątek 12 czerwca 2020 roku pod obeliskiem złożono kwiaty oraz zapalono znicze. Pamięć ofiar została uczczona minutą ciszy. Odmówiono również modlitwę w ich intencji.

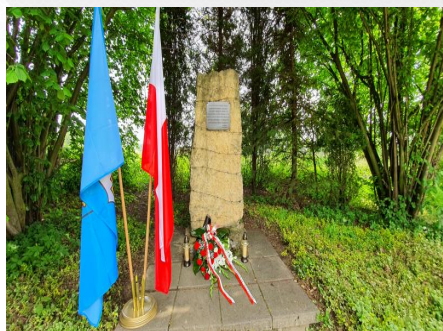
Obelisk został ufundowany przez Gminę Kobiór w 60. rocznicę zakończenia II Wojny Światowej. Uroczystość odsłonięcia pomnika odbyła się 29 listopada 2005r. z udziałem młodzieży szkolnej oraz przedstawicieli gminy i powiatu pszczyńskiego.

INTERNETOWY SERWIS INFORMACYJNY

URZĄD GMINY KOBIOR

Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie

[bezpośredni link do strony www](#)